

A KEGYELEM ÉS A HIT EGYENSÚLYA

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 03. 14.

Ma is izgalmas témát hoztam, és hiszem, hogy Isten vezetett ebben. Hiszem, hogy ha megértjük a mai üzenetet, ha befogadjuk, szabadokká fog tenni bennünket, föl fog emelni bennünket, és előre fog vinni minket Isten útján, hiszen Isten az Igéje által épít bennünket. Az elmúlt alkalmakon szó volt arról, hogy bennünk van Isten ereje, amely Jézus Krisztust feltámasztotta a halálból, és amely képes arra, hogy megelevenítse a mi halandó testünket is. Nagyon sokszor halljuk testvéreinktől, hívőktől, hogy tudjuk, hogy Isten meg tud tenni mindent, tudjuk, hogy Isten mindenható, de azt nem tudjuk, hogy Isten meg akarja-e tenni a mi életünkben. Meg akar-e gyógyítani bennünket, meg akar-e áldani bennünket, és hasonló kérdéseket teszünk fel. De a kérdés nem így merül fel. Isten már nekünk ajándékozott mindent az egyszülött Fiában, az Úr Jézus Krisztusban, Ő már kiárasztotta ránk a kegyelmét, és a kérdést úgy kell feltennünk, hogy erre a kegyelemre tudunk-e hittel válaszolni.

A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy *A kegyelem és a hit egyensúlya*. Isten kegyelméből már mindent megkaptunk, Isten már mindent nekünk ajándékozott az egyszülött fiában, az Úr Jézus Krisztusban. Nekünk, akik hiszünk benne, újjá vagyunk születve, új teremtetések vagyunk Krisztusban, a szellemünk lett újjá teremtve, a testünk és a lelkünk még nem új teremtetés. Az az időszak is el fog jönni, amikor a lelkünkben és a testünkben is megkapjuk a megváltásunkat, amikor ezt birtokba fogjuk venni.

Efézus 2,8.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

Nagyon jól ismert Ige, és ezt általában az újjászületésünkkel kapcsolatban szoktuk felolvasni. De nem csak arra vonatkozik, hogy kegyelemből újjászülettünk. Az egész keresztény életünk Isten kegyelme, és Isten mindent már nekünk adott az egyszülött Fiában. Isten mindent meg tud tenni. De nem az a kérdés, hogy Isten megteszi-e, hanem az, hogy Isten kegyelmére képesek vagyunk-e hittel válaszolni. Ami már megvan a szellemi valóságunkban, azt képesek vagyunk-e a hitünkkel elfogadni?

Ahogy ezt sportnyelven mondani szokták, a labda nálunk van, nem Istennél. Isten már mindent nekünk ajándékozott. Nagyon sok drága testvérünk, és sokszor mi magunk is várjuk kívülről a megoldást. Vajon Isten nekünk adja-e? Vajon megkapjuk-e Tőle? De tudjátok, Isten már elhelyezte bennünk mindazt, amire szükségünk van. Amit nekünk tennünk kell az, hogy a hitünkkel a szellemi valóságból áthozzuk a fizikai valóságba. Hittel kell kinyúlnunk érte. Hithez pedig hogyan jutunk? Isten Igéjének a hallásából. De a hitünk nem azért van, hogy Istent cselekvésre bírjuk, hogy rávegyük valamire. Őt nem kell rávenni semmire. Már mindent nekünk adott. Istent nem kell meggyőzni arról, hogy áldjon meg bennünket, hogy töltsse be a szükségünket, hogy gyógyítson meg bennünket. Sok minden máshoz, amiket szoktunk kérni, kívülről várjuk a megoldást, holott Isten ezt már nekünk adta. Már a birtokunkban van. Már bennünk van. Azt mondod, miről beszélsz, pásztor, hiszen még nem látom a fizikai valóságomban! Ez nem azt jelenti, hogy a szellemi valóságban az a dolog nem létezik. Mindaz, amit mi várunk a fizikai valóságunkba, Istennek minden áldását, azt Ő már elhelyezte bennünk.

Kegyelemből kaptuk meg. Isten szeretetéből, Isten kegyelméből, amikor újjászülettünk. De ez nem automatikus. Úgy gondolják az emberek, ha ez megvan nekik, bent van a szellemükben, akkor ez automatikusan működni fog. Ha ez így lenne, akkor nem lenne szükségünk semmilyen hitre, ismeretre, nem lenne szükség a tanításra, a tanulásra. Hiszen akkor automatikusan működne minden. De Isten kegyelmét el kell fogadnunk hit által. Mert Isten kegyelme kitöltetett minden emberre. A mi Istenünk üdvözítő kegyelme kitöltetett ránk, ahogy a Titusz levélben mindezt olvassuk. De ez nem automatikus, hanem hittel a fizikai valóságunkba kell hoznunk a szellemi valóságból. Semmit nem tudunk a fizikai valóságunkba hozni, ami

szellemben már nincs meg. A gyógyulás például egy befejezett tény. Mi már Krisztus sebei-
ben meggyógyultunk. Ez egy szellemi valóság. A hitnek pontosan ez a definíciója. Ha el-
olvassuk a Zsidókhöz írt levél 11. rész 1-es igeverst, akkor azt mondjuk, hogy a hit a re-
ménylett dolgok valósága. Világosan megfogalmazza, hogy a hit a láthatatlan dolgok felőli
meggyőződés, amikor a láthatatlant elfogadjuk, mint igazságot.

Zsidók 11,1.

**1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyő-
ződés, és azoknak bizonyítéka.**

Honnan tudjuk mégis meglátni ezt a láthatatlant? Honnan tudjuk mégis, hogy ez a láthatat-
lan létezik? Hiszen nem látjuk. Isten Igéjéből tudjuk. Abból a tükörből, amelyet úgy hívnak,
hogy Biblia. Isten Igéje. És a hit így működik. Meg kell lennie az egyensúlynak a hit és a
kegyelem között. Mert Isten kegyelme teljes. Minden hívő életére. Isten kegyelme ott van
mindegyikünk élete fölött. Isten ereje, Isten valósága, a Szent Szellem ott van bennünk, a
bensőnkben. De ahhoz, hogy a fizikai valóságban, az értelmünkben, az érzelmeinkben, a
fizikai testünkben, a külső világunkban mindezt érzékelni tudjuk, a hit karjával kell kinyúl-
nunk. Egyensúlyba kell hoznunk a hitünkkel mindazt, amit Isten kegyelméből már megkap-
tunk. A hit elveszi, ami már a szellemi valóságban megvan. Az üdvösség is ilyen. Az Efézus
1,3 szintén nagyon jól ismert Ige, ebből még jobban meg tudjuk érteni, és meg tudjuk ragadni
a szellemi valóságot.

Efézus 1,3.

**3. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott
minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban.**

Gondolom, feltűnt nektek, hogy ez múlt időben van. Tehát Isten nem a jövőben fog majd
minket megáldani, hanem már megáldott. Mi az áldás szónak a jelentése? Hogy lehetne ezt
megfogalmazni? Én azt a meghatározást szeretem, hogy az áldás egy mennyei erő arra, hogy
uralkodni tudjunk az életben. Minden megvan nekünk. Semmi nem hiányzik. Isten már meg-
áldott. Ha az áldásokról szeretnél olvasni, akkor az 5Mózes 28-ban el tudod olvasni Ábrahám
áldását. A Galatákhöz írt levélben a Biblia azt mondja, hogy Ábrahám áldása a miénk a
Krisztus Jézusban. Már megkaptuk Jézus Krisztusban. Nem nekünk kell megdolgozni érte,
hanem kegyelemből kapjuk, nem cselekedetekből. Az embereknél mindig úgy merül fel a
kérdés, hogy mit csináljak? Mit tegyek már, hogy meggyógyuljak? Én már mindent meg-
tettem. Én még mit csináljak? Keresik az emberek a cselekedetekben a megoldást. Nem az a
kérdés, hogy te mit csináljál, hanem az a kérdés, hogy Jézus mit tett, Jézus mit végzett el.
Jézus cselekedetére mi hittel válaszolunk, és elfogadjuk azt a szellemi valóságot, amit szeret-
nénk a fizikai valóságunkba hozni a hitünkkel. Ehhez hitre van szükség.

2Péter 1,3.

**3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és
istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsóságával és hatalmá-
val elhívott,**

Mivel az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket. Figyelj ide! Megajándékozott.
A szóban benne van, hogy nem mi érjük el cselekedetekkel, hanem ajándékba kaptuk. Ő
ajándékozott meg ezzel. Ez az isteni erő bennünk van, ez láthatatlan, és nem is tudjuk
érezni. Ezt nagyon világosan leírja az 1Korinthus 2,14.

1Korinthus 2,14.

**14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait; mert bo-
londságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.**

Az érzéki ember pedig nem foghatja meg Isten Szellemének dolgait. Tehát nem tudjuk
érezni a szellemi dolgokat. Igen, mikor átjön a fizikai valóságba, nyilván fogod érezni.
Fogod érezni, ha hagyod, hogy a szellemedből átjöjjön a lelkedbe, a testedbe. Érezni fogod a
békességet, a nyugalmat, a gyógyulást, és megtapasztalod fizikai szinten. A fizikai szinten

akkor tudjuk megtapasztalni, ha képesek vagyunk a hitünkkel előhozni a szellemi valóságból. Erről szól a keresztyén életünk. Ezért kell, hogy növekedjünk a hitben. Ezért adta Isten nekünk a hitet. Így kapjuk az üdvösségünket is. Így kapjuk az örök életünket, így szült újjá bennünket Isten, az Ő Igéje által. Még egyszer elmondom, nem automatikusan tapasztaljuk meg! A keresztyének döntő többsége gondolja, amikor Jézus mellett döntöttek, amikor újjászülettek, amikor új teremtesek lettek, ahogy a 2Korinthus 5,17. is mondja:

2Korinthus 5,17.

17. Azért, ha valaki Krisztusban van, új teremtes az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Akkor nézik magukat a tükörben: Ugyanolyan vagyok, mint eddig voltam! Nézik a körülményeket, hát ugyanolyan, mint ami eddig volt, nem látok semmilyen változást! Azért, mert ez a változás a láthatatlan bensőnkben, a szellemünkben történt meg. Isten oda helyezte el mindent. Mindennel megajándékozott bennünket. Ezt az Ő kegyelméből kaptuk, ami az életre és a kegyességre való. Tehát a kérdést inentől kezdve már nem úgy kell feltennünk, hogy Isten nekünk akarja-e adni? Isten meg akar-e áldani? Hanem elfogadjuk azt a szellemi valóságot igazságként, hogy Ő már megáldott. Sokszor az imáink a hitetlenség imái. Beleértve mindegyikünket. Ezért prédikálok, és ezért beszélek erről többet, mert a hit hallásból van. Honnan lesz a hitünk? A hitünk az információból lesz. Ha megnézzük Jézus szolgálatát, megnézzük Jézus csodáit, megnézzük Jézus cselekedeteit, és megnézzük azokat a csodákat, amiket tett az emberek között, az mindig az információval kezdődött. Hallottak Jézusról, hallották az Igét, hallották, hogy Ő miket tett. A hallás után jött a hit, és a hit után jött a megtapasztalás. Van egy sorrend. Az Igét hallanunk kell, tehát az információnak el kell jutnia hozzánk. Amíg nem jut el hozzád, addig nem lehet hited. Amikor hallottuk Isten Igéjét, hallottuk az információt, akkor megjön a hit. És a hit hozza meg a kívánt eredményt.

Isten nagyon jól tudja, hogy vannak szükségünk, és ezeket szeretné betölteni. Mi a szükség? A jelenlegi állapotod és az aközötti állapot, ahova el szeretnél jutni. Ez a szükség. Szükséged van gyógyulásra. A cél itt a gyógyulás. A jelenlegi állapotod és a célod között lévő különbség pedig a szükség. Ugyanígy van ez az anyagiakkal is. Jézus látta a szükségét, az emberek hitre jutottak, és a hit meghozta a kívánt eredményt. Ez ma is ugyanúgy működik. Az égvilágon semmi nem változott a tekintetben, ahogy annak idején Jézustól elvették az emberek a gyógyulásukat, ahogy a korai tanítványok szolgáltak az emberek felé, ahogy a korai hívők hittek és a hitüknek meglátták az eredményét, ez ugyanúgy történik ma is. Isten nem változott meg. Ő ma is ugyanaz, a szellemi törvények ma ugyanúgy működnek, és azok az igazságok, amiket itt a Bibliában olvasunk, amik kétezer évvel ezelőtt, vagy még régebben leírtak, ma ugyanúgy működnek. Mondhatjuk, hogy nincs semmi új a nap alatt. Meg kell alapoznunk magunkat a hitben, és ami hozzánk tartozik, azt egyszerűen el kell vennünk, hiszen a hitünkkel tudjuk láthatóvá tenni a nem látható dolgokat. Meg lehetne fordítani a hit definícióját így is: a hitünkkel tesszük láthatóvá azt, amit még nem látunk.

A szellem gyümölcseről volt szó az elmúlt két alkalommal. Attila gyönyörűen prédikált a türelemről, ami valójában a szellem gyümölcse. Bennünk van a szellem gyümölcse. Ott van bennünk a szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértéktelenség. Ezeket Isten mind belénk helyezte. Ha valaki azt mondja, hogy ő nem tud szeretetben járni, azt válaszolom: De tudsz szeretetben járni, mert ott van benned a szeretet! Mindenkinék az 1Korinthus 13. jut az eszébe, a Szeretet himnusza. De ez nem rólad szól, hanem Istenről. Mert Isten maga a szeretet. Hústestből ezt nem tudod megcsinálni. Igyekeznek az emberek kívülről megpróbálni szeretetben járni, de ez nem megy. Ez nem fog működni. Ezt hústestből nem tudjuk megtenni, mert az nem az isteni fajta szeretet, hanem a *fileo* szeretet, vagy az *erosz* szeretet, vagy van még néhány fajtája a szeretetnek, ami kívülről jön, ami az érzésekből fakad. Az isteni fajta szeretet pedig elhelyeztetett bennünk. Bennünk van. Nagyon sok embernek van furcsa elképzelése a szeretetről, és hozzák a kis szeretetmérőt, és megvizsgálják,

hogy ki mennyire van szeretetben. De ezek a látható dolgok, ezek a hústesti dolgok. A szeretet bennünk van. Persze látjuk azt, hogy mennyire nyilvánul meg, de még ebből sem lehet látni, mert a szeretet benned van, és a szeretet maga Isten. A szellemnek az első gyümölcse. Ez az a talaj, amiből az összes többi gyümölcs előjön. Igazából nem is nagyon lehet elkülöníteni ezeket gyümölcsöket. De ha nem lenne bennünk a szeretet, ha nem lenne a szellemünk újjáteremtve, ha nem lenne isteni fajta természetünk, akkor ezek a gyümölcsök nem tudnának előjönni. Ez azért tud megtörténni, mert Isten belénk helyezte. Ahogy növekedünk a hitben, ahogy növekedünk az Istennel való kapcsolatunkban, úgy jönnek elő a gyümölcsök.

A keresztyénség nem egy vallás, hanem egy kapcsolat, ami által Jézus Krisztusban újra közösségbe kerülünk az Atyával. Az isteni fajta természet részesévé lettünk. Mire ez meg látszik, ahhoz kell egy kis idő. Amikor elülteted a fát, akkor nem látod rajta mindjárt a gyümölcsöt. Igaz? Hanem meg kell várni, amíg az a fa teremni fog. De a jó fa jó gyümölcsöt fog teremni. Ahogy a szellemünkből a hitünkkel előhozzuk a fizikai valóságba, a látható világba a dolgokat, akkor fognak ezek megtörténni. A bennünk lévő erőt a hit szabadítja fel. Amikor találkozik Isten ereje és a te hited, akkor egy erő szabadul fel, dűnamisz, mondja az Írás. Akkor ott robbanás történik, ott föl szabadul Isten ereje, és akkor ott történnek a változások az életünkben. Nem lehet megfordítani a dolgot. Ma egy olyan világban élünk, amikor azt mondjuk, adj, Uram, Isten, de azonnal! Ha lehet, még hamarabb! De szükségünk van és Isten elhelyezte bennünk ezt az erőt. Elhelyezte bennünk a türelmet is. A békétűrést is. A békességet. Akkor miért vagyok zaklatott? Azért, mert különféle ingerek vesznek bennünket körül ebből a fizikai világból. Érzékelünk dolgokat. Zaklatottá válunk. Reagálunk a külső dolgokra. Érnek bennünket kívülről örömek, érnek támadások. Sokféle inger éri az embereket. Min múlik az, hogy ránk ez milyen hatással van? Azon, hogy a belső, újjáteremtett emberünk mennyire van felnövekedve, pontosabban mennyire uralja az életünket. Mennyire a hústest, mennyire a külsőségek, mennyire a látható dolgok uralnak, és mi az, ami Isten erejéből jön, a bensőnkől és az újjászületett bensőnkől. Ebben kell növekedni! Azt mondja Pál apostol, hogy nem hiszem, hogy én már elértem volna, vagy hogy tökéletes volnék. Mindegyikünknek növekednie kell, csak a szellemünkben vagyunk jelenleg tökéletesen, pontosan ugyanolyanok, mint maga Jézus. Az 1János 4,17-et mindenki ismeri.

1János 4,17.

17. Azzal lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.

Bizodalunk pedig van az ítélet napjához, nem azért, mert a külső emberünk, meg a lelkünk annyira tökéletes lenne, hanem éppen azért, mert ahogy Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. Melyik részünk van úgy? A szellemünk van ugyanúgy ebben a világban.

Gondolj bele, hogy Jézus itt a földön ugyanúgy emberként szolgált. Ő az isteni hatalmából kiüresítette magát. Ő mindenekben megkísértetett, azt mondja az Írás, de mindenekben büntelen maradt. Ő az, aki soha nem élt bűnben. Ő belül a szellemében Isten volt. Mi ugyanúgy belül a szellemünkben krisztusiak vagyunk. Faltól falig Szent Szellem vagy! Benned van a Szellemnek minden ajándéka. Isten belénk helyezte. Onnan kell a hitünkkel kimeríteni. Hit által fogadjuk el, és nem a láthatókra tekintünk. Mindig ez a kérdés, hogy hogyan? Úgy, ahogy Jézus tette. Jézus hogyan változtatta meg a dolgokat? Úgy, hogy szólt. Szólta a hitét. Mit mond az Írás? Hittem, és azért szóltam. Isten hogyan teremtette ezt a világot? Szólt. Mit mond az Írás? Hogy Isten képére és a hasonlatosságára lettünk megteremtve. Isten pontos mása vagyunk. A szellemünk össze van kapcsolva Istennel. Ahogy Isten a szellemi valóságból a fizikai valóságba hozta a dolgokat, mi ezt pontosan ugyanúgy tudjuk megtenni. Hisszük azt, amit Isten már nekünk adott, ahhoz ragaszkodunk. De mi van akkor, ha te erről nem tudsz? Nyilván nem fogod tudni a hiteddel előhozni. Ugyanis amivel meg tudjuk akadályozni a dolgokat, az az elménk, a gondolkodásunk. Az elménket meg kell újítani. A következő Ige pontosan erről beszél.

Róma 12,1–2.

1. Kérlek azért titeket atyámfiain az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

A gondolkodásmódunkat hozzá kell igazítani ahhoz, amit a tükörben látunk. Nem ahhoz, amit kívülről érzünk, nem ahhoz, amit gondolunk, vagy ami a szokásrendszerünk, hanem amit látunk a tükörben. El kell változtatni a gondolkodásmódunkat. El kell változtatni a gondolkodásmódunkat, úgy kell gondolkodnunk magunkról, ahogy Isten gondolkodik rólunk. Ha az Ige azt mondja rólad, hogy te a Krisztus sebeiben meggyógyultál, akkor neked úgy kell gondolkodnod magadról. Nem szabad, hogy a félelem megragadja az embereket. Az nem azt jelenti, hogy soha nem fogsz félni. Igen, minden emberre jöhet a félelem, de nem a félelmeink és az érzéseink alapján cselekszünk, hanem az Ige alapján. Az alapján cselekszünk, amit az Ige mond, ami a szellemi valóságunkban van, és az meg fogja teremni a fizikai valóságunkban is a gyümölcsét. Nézzük, hogy Jézus hogyan tette: szólt a dolgokhoz. Lehet szólni a dolgokhoz úgy is, hogy nincsen benne a hit. Nincsen benne a hit, és előtte az ismeret. Fontos az ismeret, ezért fontos az Ige ismerete, ezért kell, hogy táplálkozzunk Isten Igéjével, ezt az ismeretet meg kell szereznünk, alapot kell vennünk Isten Igéjében. Ezt nem tudja megtenni senki helyetted. Honnan jön a hit? Isten Igéjének hallásából. Van tükör, ott van, le van írva a Bibliában, le van írva az Igében. Isten Igéjében erő van, de az Isten Igéje úgy tud erővé válni, ha hisszük azt, és ez a hit meg fogja teremni a valóságot.

Példabeszédek 18,21.

21. Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.

Ez egy külön tanítás lehetne szintén a beszédünkkel. Jakab levele is ír a nyelvünkről. Valójában mi a hitünk? Ha meghallgatunk egy üzenetet, elolvassuk a Bibliát, vagy egy héten egyszer eljövünk a gyülekezetbe és akkor kapunk táplálást, kapunk hitet. Jöttök, hogy imádkozzunk, és ezt meg is tesszük, egy hiten, egy akaraton vagyunk veled, de mi valójában a hited? Az, amiről beszélsz. Amiről nem akkor beszélsz, amikor éppen megpróbálunk viselkedni egy-két órára és igyekszünk a helyes szavakat kimondani, mondjuk egy vasárnap délelőtt, hanem sokkal többről van szó. Amiről a hétköznapijainkban gondolkodunk, amivel tápláljuk magunkat, amivel építjük magunkat, aszerint fogunk beszélni. Ahogy hiszünk, úgy beszélünk. Jézus ezt világosan megfogalmazta, hogy a szív bőségből szól a száj. Ami van a szívünkben, azt mondjuk. Nézzétek meg csak, ami most folyik, hogy már a vasalót sem meri az ember bedugni, mert onnan is a Covid jön elő, már mindenhol, minden csatornából ez folyik. Mit táplál ez az emberekbe, hitet? Nem, félelmet! Megvan ennek az ellenszere, egyetlen egy Igét elég, ha beépítesz a szívedbe. Mondjuk a 91-es zsoltárból egy részt, de lehetne mondani nagyon sok Igét: Elesnek mellőlem ezren, jobb kezem felől tízezren és hozzám nem is közelit. Ámen! Ezen megállunk!

Nézd meg, ha valakinek lett volna aggódni valója, akkor az Dávid volt. Akkor nem mákos gombócokkal dobálózott az ellenség, meg nem a Facebook bejegyzésekkel, hanem akkor tényleg nyilakkal lövöldöztek és fizikálisan megölte az ellenség, ha tudta. Dávid azt mondta, hogy nem félek, még a repülő nyíltól sem félek. Kiben bízott? Istenben bízott. Tényleg egy olyan hit volt jelen, és ezt a fajta hitet kell, hogy megszerezzük, ezt a hitet, kell, hogy magunkévá tegyük. Ezen a kösziklán kell nekünk megállni, mert jönnek a viharok, fújnak a szelek, jönnek a hírek, ilyen hír jön, olyan hír jön. Hányan haltak meg? Hányan betegedtek meg? Jaj, nehogy én legyek az! – és jön a félelem. Bocsánatot kérek, senkit nem szeretnék megítélni, hiszen a hit nem a felelőtlenséget jelenti. Nyilván vannak bizonyos fizikai dolgok, amiket figyelembe kell vennünk, de alapvetően ott kell, hogy legyen a hitünk Isten Igéjében. Meg kell újítani az elménket, nem Istent kell rávenni, hogy megvédelmezzon bennünket. Senki

nem szeretne jobban megvédelmezni bennünket, mint Ő. Kérdés az, hogy lehetőséget adunk-e erre? Egyszer egy kocsi hátulján láttam egy ilyen vicces feliratot: Ne vezess gyorsabban, mint ahogy az őrzőangyalod repülni tud! Nekünk kell felszabadítani azt az erőt és használni a nyelv hatalmát. A Zsidó 11,3-at az előbb említettem, olvassuk is el ezt az Igét.

Zsidó 11,3.

3. Hit által értjük meg, hogy a világ Isten Igéje által teremtett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő.

Mit jelent, hogy hit által értjük meg? Azt, hogy nem látod. Az emberek próbálják kitalálni, hogy Isten hogyan teremtette ezt a világot, és különféle elméleteket állítottak föl. Egy helyzet viszont van, senki nem látott világot teremni vagy világot teremteni. Egy valaki látta, Isten, és fölállítanak különféle elméleteket az emberek. Ez micsoda? Hit. Bár tudománynak nevezik, de valójában hit. Nem más, mint egy hit, egy hamis hit. Fejlődésről szól az egész, arról szól, hogy az egysejtűből kifejlődött a többsejtű. Most nagyon leegyszerűsíttem, a többsejtű benne volt a vízben, kijött a vízből, lába nőtt, elkezdett dolgozni, lejött a fáról és így lett az ember. Mi ez? Ehhez hit kell, de óriási hit, mert a világ nem így működik. A világ úgy működik, hogy minden, ami elérte a fejlődésének a csúcát, onnantól a kisebb energia irányába mozdul el. Tehát minden, ami egyszer elérte a növekedésének a teljességét, onnantól kezdve romlik.

Mit értünk ez alatt? Ha mondjuk, lenne egy Mercédeszed és száz évig kint hagynád a garázs előtt, vagy vegyünk egy Trabantot, akkor száz év múlva mi lesz abból, Mercédesz? Nem, hanem rozsdaboglya. Igaz? Látjuk, hogy a fizikai valóságban a fizikai törvények mind ellene mondanak ezeknek az elméleteknek. Rajtunk gúnyolódnak, keresztényeken, hogy mi hívők vagyunk, hát akkor mi ez, ha nem egy hit? Egy rossz hit, egy helytelen hit. *Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtett, hogy ami látható, az a láthatatlanból állott elő.* Nem a semmiből, hanem a láthatatlanból. Ki hozta ezt elő? Isten szava hozta elő. Ahogy Isten teremtette a világot, ugyanúgy tudjuk mi is megteremteni a mi saját világunkat, a környezetünket a hitünkkel. Hogy miről beszélünk, mit mondunk, mit teszünk, mit csinálunk és miben hiszünk, az határozza meg, hogy mi fog jönni a fizikai valóságunkba.

A szó volt a teremtő erő. Isten szava. És tudjátok, hogy mi a csodálatos? Hogy Isten még a beszédét is a szánkba adta, a Róma 10-ben van: közel hozzád a beszéd, a szádban, az Isten Igéje, az Isten beszéde. Micsoda kiváltság ez egy hívőnek, hogy ugyanaz a teremtő erő, amivel maga Isten rendelkezik, azt odaadta és a mi rendelkezésünkre bocsátotta. Ezt a mi kis agyunkkal föl sem tudjuk fogni. Egyszerűen csak el kell fogadnunk és el kell hinnünk, hogy ugyanaz az erő ott van bennünk, a szellemünkben ott van bennünk az a teremtő erő. Azt tesszük, amit Jézus tett. Azt mondja, hogy szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre. AZ üdvösség görögül a *sozo*, elmondom a jelentését. Az üdvösséget sokszor csak az újjászületésre értjük, üdvösségnek fordította Károli Gáspár és több bibliafordító is. Ezt nem csak arra a pillanatra kaptuk, amikor Isten újjáteremt bennünket, amikor újjászületünk. Azt mondja, hogy megtart. Az üdvösség szó, az megtart, mindez kegyelemből, ahogy az Írás mondja. Biztonságban megőriz. Micsoda kegyelem, micsoda kiváltság! Megment, kiszabadít, biztonságba helyez, üdvözít, meggyógyít – az üdvösség szóban mindez benne van.

Amikor azt mondjuk, hogy üdvösségünk van, nem majd lesz, akkor ez már megvan. Hol van? A bensőkben. Betartja Isten az ígétét. A 103-as zsoltárban olvassuk: Aki megbocsájtja minden bűnödöt és meggyógyítja minden betegségedet. Isten nem el fogja majd egyszer venni a bűneidet, nem majd egyszer meg fogja bocsátani, hanem ha olvasnánk tovább a 103-as zsoltárt, ott van benne, hogy olyan messze veti bűneinket, mint amilyen messze van a napkelet a napnyugattól. Mikor éri utol a kelet a nyugatot? Soha! Tehát ilyen messzire veti el. És mégis az emberek még mindig a bűnbocsánatért könyörögnek Istennek. Hát Jézus már meghalt a kereszten, Jézus már megbocsátotta a bűneinket! Jézus nem fog még egyszer meghalni értünk, és azért mert te egy bűnt elkövettél, nem fog még egyszer fölmenni a keresztre. Jézus ott egyszer és mindenkorra, örök váltságot szerzett értünk. Előre meg-

bocsátotta azt a bűnünket is, amit el fogunk követni a jövő évben vagy az utánunk való x-edik generáció, amíg az Úr vissza nem jön, mert az Ő véráldozata odáig elég. Amikor a Zsidókhhoz írt levél 6. és 10. fejezetéből a kárhozzátást prédikálják az emberek, az üdvösség elvesztéséről beszélnek, elrettentik a hívőket és félelmet keltenek.

Isten Igéje nem hoz rád félelmet. Az nem Isten Igéje, amikor félelem jön rád. Az istenfélelem nem azt jelenti, hogy félelemben esünk és rettegünk. Tudjátok, mennyi drága testvérünk van, akik az ostoba tanítások miatt rettegnek, hogy elvesztették az üdvösségüket, meg hogy Isten már nem szereti őket? De Jézus már minden bűnödöt megbocsátotta, Isten mindent odaadott, a legdrágábbat. Mi ez, ha nem a Jézus vérenek a becsmérése? Ha valaki a bűnt a Jézus vére fölé helyezi? Hiszen ahhoz, hogy ezt a munkát a bűn le tudja győzni, akkor a bűnnek nagyobbak kellene lennie, mint Jézusnak és Jézus vérenek. Erről tanítja Pál apostol a galátákat, erről tanítja a zsidókat a Zsidókhhoz írt levélben. A keresztényekké lett zsidókat, meg a nem keresztényekké lett zsidókat is erről tanítja, hogy nem lehet összehasonlítani Jézus vérét a bakok és a bikák vérével, amik egy évre elfedezték a bűnüket. Jézus vére egy örök engesztelő áldozat. Miről szól az egész? Könyörögnek az emberek bűnbocsánatért Istennek. Elnézést, most tudom, hogy néhány keresztényt meg fogok botránkoztatni, de fogd már föl végre, hogy Jézus nem ezután fogja megbocsátani a bűnödöt, hanem Ő már kétezer évvel ezelőtt mindent megbocsátott neked.

Ezt a kegyelmet kell nekünk elfogadni hittel. Elfogadni Isten bocsánatát és megérteni azt, hogy Jézus mit végzett a kereszten, és ez a kegyelem fog bennünket jobb emberré tenni, krisztusibbá tenni. Nem az, ha megfenyegetik az embereket, mert attól nem válnak jobbak. Nézd meg a mózesi törvényeket, jöttek fenyegetések az embereknek: ha teszed ezt, akkor annak ez lesz a következménye, ha nem teszed ezt, akkor annak az lesz a következménye! Megváltoztatta ez az embereket? Nem, ezért mondja az Ige, hogy a törvény semmiben sem szerzett tökéletességet. Ezért állt be a jobb reménység és ezért adta Isten a kegyelmet, mert egyedül az Ő kegyelme, szeretete képes arra, hogy az embert krisztusivá tegye. Hiszen a kegyelem maga Krisztus! Ezt hit által tudjuk elfogadni. Isten nem abban érdekelt, hogy bennünket a pokolba hajítson, mert eltévesztünk valamit, hanem pontosan az, hogy fölneveljen bennünket, hogy az a bennünk lévő krisztusi ember kiteljesedjen az értelmünkben, az érzelmünkben, a testünkben, a fizikai valóságunkban, és a környezetünkben ki tudjuk árasztani, amit Isten belénk helyezett. Erről szól a hitünk.

Betartja az ígérését, nem kell aggódnod, hogy Isten meg fogja változtatni a szavát. Isten nem hazudik, Ő nem ember, hogy hazudjon. Isten megtartja a szavát, és ha azt mondja az Írás, hogy neked megbocsátott, akkor megbocsátott. Igen, ha abban van a hited, akkor valld meg a bűnödöt vagy a céltévesztésedet, ezért sem kövezünk meg senkit, ha az 1János 1,9 alapján eljár, de ott van a második fejezetben az, hogy már megbocsáttattak a mi bűneink az Ő nevéért. Ugyanabban az 1János levélben van ez írva. A lényeg az, hogy ugyanúgy hit által kell elfogadni a bűnbocsánatodat. Hány keresztény van, aki nem tudja megélni a Krisztusban lévő hitét azért, mert örökös büntudatban van? Miért? Mert nem fogadta el azt az egyszerű igazságot, hogy őt Isten szereti, Isten már megbocsátott neki. Isten szeret téged függetlenül attól, hogy ezt érzed, vagy nem érzed. Ezt az emberek érzések alapján próbálják meg eldönteni. Ezért van az érzéki emberrel az a probléma, hogy Isten Szellemének a dolgait nem tudja, mert nem érzi.

A szellemedet nem tudod érezni, hanem az egy olyan valóság, amit egyedül Isten Igéje tud megmondani, egyedül a Szent Szellem tud neked kijelenteni, és a Szent Szellem kijelentése által tudjuk ezt elvinni. Megtartja – emlékezetben tart, elrejt, ha kell, elrejt az ellenségeid elől, titokban tart. Ha passzív alakját nézzük: életben marad, tovább él, megmenekül, épségben marad, biztonságba kerül, elmenekül, szerencsésen eljut valahová. Ezek mind az üdvösség szó jelentései és mindez a szellemi valóság, amibe oda kell, hogy tegyük a hitünket. Ezért, hogy Isten a kegyelmét odaadta nekünk, és a hitünket kell egyensúlyba hozni Isten kegyelmével.

Nem Istennel van a probléma, ha nem jön a gyógyulás, nem is veled, sok mindent nem tudunk, nem láttunk. Egy dolgot azonban tudunk, hogy Isten Igéje működik, és valóban hitben kell állnunk, hitben kell járnunk és hitben kell maradnunk.

Elfogadjuk igazságnak és valóságnak azt, amit Isten állít rólunk, és erre az elménket, azt a csökönyös, makacs elménket meg kell tanítani. Mindegyikünknek, mert az iskolában nem ezt tanítják, ott a világi dolgokat tanítják. Amit ok és okozati összefüggéssel nem tudnak bebizonyítani, matematikai, fizikai vagy egyéb képletekkel, az a világ számára nem létezik. A fizikai világ így működik, de mi egy természetfölötti Istennek vagyunk a természetfölötti gyermekei és Isten fölött van ennek a fizikai valóságnak. Nézd meg, amikor Jézus járt a vízen, nagyon egyszerű. Jézus fölött van az orvostudománynak. Köszönjük Istennek az orvosokat, tényleg nagyon sokat tudnak segíteni vagy nem segíteni, nem tudjuk, de a lényeg az, hogy áldjuk őket és köszönjük Istennek, de Isten fölött van a természeti és a fizikai valóságon. Mi ezzel a természetfölötti Istennel kell, hogy együttműködjünk úgy, hogy elhisszük neki, amit mondott. Isten még soha nem csapott be senkit, Isten még soha nem hazudott, ez egy csodálatos dolog.

Kolosse 2,6–7.

6. Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne,

Hogyan vettük a Krisztust? Hit által. Hogyan tudunk járni Őbenne? Ugyanúgy, hit által. Tehát ugyanúgy, hit által. Majd mindjárt olvassuk a Galata levélben, hogy Pál apostol nem túl kedves szavakat használt, amikor letértek a hit útjáról és cselekedeteiből próbáltak megszerezni olyan dolgokat, amit már végül is szellemben megkaptak. Megpróbálták cselekedeteiből kiérdemelni Isten szeretetét és kegyelmét. A cselekedeteink az a gyümölcs, az már a végeredmény, az már csak megmutatja a hitünket, megmutatja a bennünk lévő hitet.

7. Gyökerezetek meg és épüljétek tovább Őbenne, erősödjétek meg a hitben, amiképpen arról tanítást kaptatok, a hálaadástok pedig bőséges legyen.

Meg kell gyökerezni egy fának ahhoz, hogy gyümölcsöt tudjon teremni, ugyanúgy nekünk is meg kell gyökerezni és alapot venni. Azt mondja, vegyünk alapot, gyökerezünk meg Őbenne. Gyökerezünk meg az Ő Igéjében. Amikor először olvassa az ember a Bibliát, én is először ilyen félművelt keresztényként próbáltam olvasni, de nem értettem, semmit az égvilágon nem mondott. Miután újjászülettem, akkor lehullt a lepel, ahogy az Írás mondja a második Korinthusi levélben. Egyszerűen lehullt a lepel és megnyílt Isten Igéje. Először csak a felszínt láttuk, ami a felszínen van. Nem elég csak elolvasnunk a történeteket, elmondjuk, hogy Jézus miket tett, milyen csodálatos dolgok voltak azok, és a történet egy kicsit megmelengeti a szívünket, egy kis lelki táplálást ad az embernek. Itt kezd mindenki, de bele kell mennünk az Ige mélységeibe, mert ha igazi kincset akarsz előhozni, akkor bizony le kell ásni mélyre. Isten Igéje pontosan ilyen, érdemes időt tölteni vele, ha győztes, sikeres, isteni fajta hitet akarsz. És ha annak az isteni fajta hitnek akarod az eredményeit, akkor nincs más út, mint az, hogy elmélyedünk Isten Igéjében. Mélyre kell ásnunk, hogy meggyökerezünk Őbenne és épüljünk.

A fa honnan épül? A gyökérből. Nem látod a gyökeret, csak a törzsét és a lombját látod, de valójában az erős gyökérzet határozza meg azt, hogy majd az első szél kicsavarja vagy nem a földből. Vannak fák, a fenyőfa ilyen állítólag, nem vagyok egy nagy kertész vagy botanikus, de az olyan, hogy ha nagyon megázik alatta a talaj, könnyen kiborul, mert nincs túl nagy gyökere. Vannak olyan fák, amit aztán nem tud kicsavarni a szél, mert erősek a gyökerei, mélyen a talajban vannak, szerteágazóak. A mi hitünknek éppen ilyennek kell lenni, meg kell gyökerezni.

Nem csak egy területen kell táplálni a hitünket. Nagyon széles spektruma van az Igének, és bizony nagyon sok időt kell töltenünk vele, hogy meggyökerezünk és épüljünk. Először alapot veszünk. A háznak is először az alapját készítik el, nem? Leásnak, kiássák és egy nagyon erős alapot építenek neki. Mi is mélyre ásunk és megépítjük az alapot, utána épülünk. Az alapra utána lehet építeni. Ugyanígy van a hitünk. Őbenne megerősödvén a hitben – ez egy

csodálatos állítás, tudunk erősödni a hitben. A hitünk olyan, ami meg tud erősödni. Amikor jönnek a megpróbáltatások, amikor átjutunk nehézségeken, akkor bizony a hitünk erősödik. Amikor legyőztünk egy helyzetet, amikor túljutottunk egy helyzeten, akkor a hitünk ezáltal erősebb lesz. Ha izmokat akarsz magadnak, akkor mit kell csinálni? Akkor bizony súlyokat kell emelgetni. Meg kell erőltetni, erőfeszítést kell tenni. Nem megy másképpen. A hitünk is pontosan így növekedik. Ha valaki úgy gondolja, hogy nem lesznek kihívásai az életben és nem lesz a hite megpróbálva, akkor becsapja magát. Ne csapjuk be magunkat! Igen, szükség van rá, de ha a hitet vagy az izmot akkor akarod megszerezni, amikor szükség van rá, nem fog menni. Kutat sem akkor ásunk, amikor megszomjazunk, hanem előtte. Ugyanígy van, hogy fölkészülünk az élet különféle szituációira, dolgaira, erősödünk a hitben, és növekszünk Őbenne. A hitünk növelhető. Minél többet hallod Isten Igéjét, minél többet olvasod. Minél többet elméledsz, meditálsz – nem szeretik ezt a szót a keresztények, mert más vallásokhoz köthető, de a Biblia azt mondja, hogy meditalj Isten Igéjén! Meditalj, gondolkodj el rajta, mit mondott az Írás! Amikor olvassuk az Igét, egyszerűen Isten Igéje belénk épül, elkezd szólni hozzánk, beszélni hozzánk, élővé válik, kijelentést ad. Ez az, amiért Pál apostol imádkozik, hogy adjon az Úr bölcsességnek és kijelentésnek szellemét az Ő megismerésében. Tehát meggyökerezve, tovább épülve, amiként arra tanítottak, bővülködve abban hálaadással. Ez azt jelenti, hogy tanítottak rá. Tanította a gyülekezetet Pál apostol. Mi is azért tanítjuk az Igét. Ha te engedelmes hallgató vagy és olyan, aki befogadja Isten Igéjét, akkor ez az Ige gyümölcsöt fog teremni az életedben. Mindegyikünkében. Ha nincs tanítás, akkor nincs ismeret. Ha nincs ismeret, akkor hit sincsen. Ha nincs isteni fajta hit, akkor nem lesz isteni fajta eredmény. Ezek összefüggnek egymással, nem lehet kikerülni. Az emberek szeretnék az eredményt, eljönnek egy gyógyító alkalomra, azonnal szeretnék a gyógyulást, és számtalanszor láttuk azt, hogy Isten ezt meg is teszi. Megteszi jelek és csodák által. Azt is láttuk, hogy az emberek, akik megkapták a gyógyulásukat, elszaladtak és visszamentek ugyanabba a környezetbe, ahol szereztek a problémájukat. Nem voltak hajlandók további ismeretet szerezni, tehát nem voltak hajlandók meggyökerezni Isten Igéjében és tovább épülni. Hívők sokaságát ismerjük, akik nem azonnal, nem a csodával határos módon gyógyultak meg. Nem kaptak csodát, hanem a saját hitüket kezdték el szépen lassan felépíteni. Igen, vannak, akik vívták a hitharcot, akár egy évig is, de onnantól kezdve megálltak nagyon erősen Isten Igéjén, és jött a végeredmény. Jött az eredmény. Megkaphatjuk a gyógyulásunkat csodák által, és örülünk és boldogok vagyunk és hálát adunk Istennek, de egy ellenséges világban élünk, ahol az ellenség öl, lop és pusztít. Van egy terrorista, aki meg akar ölni téged, a Biblia úgy nevezi, hogy ördög, hogy tolvaj, hogy sátán, és akinek álljatok ellen! Hogyan tudunk ellenállni? Erősek lévén a hitben. Dicsőség az Úrnak!

2Korinthus 5,7.

7. Mert hitben járunk, nem látásban;

De mikor jön már? Én már olyan régóta hitben állok, én megtettem mindent! Egy dolgot kivéve: azt, hogy higgyél és bízzál Istenben! Bocsánat, hogy ezt mondom, de ha ez meglenne, akkor nem azt mondtad volna, amit mondasz. A beszédeinkből ismertetünk igaznak vagy hamisnak. A beszédeinkből megtudjuk, hogy csak azt gondoljuk, hogy hitben vagyunk, vagy tényleg hitben vagyunk. Ha mi hitben vagyunk felőle, akkor miről beszélünk? Nagyon jól le lehet mérni egy kisgyermeken, hogyan működik ez. Ha egy gyereknek megígérsz valami, egy szülő megígér valamit, akkor annak mi jön ki a száján? Akkor elmegy és eldicsekszik mindenkinek, hogy az apu vagy az anyu, vagy a papa vagy a mama ezt ígérte nekem, és lesz nekem egy ilyen akármim! Eszébe sem jut, hogy esetleg nem kapja meg, hiszen a papa meg a mama megígérte neki, és eldicsekszik mindenkinek. Ő már úgy tekint rá, hogy az már neki megvan. Ezért mondja Jézus, hogy legyetek olyanok, mint a kisgyerekek. Ugyanígy kell nekünk is ilyen gyermeki hittel elfogadnunk azt, amit Isten mondott. Igen, az Apa megígérte, hogy meggyógyít, és én meggyógyultam, és kijöttem abból. Ugyanígy gyermeki hittel kell

ezt elfogadnunk. Igen, nagyon egyszerű ezt elmondani, és nekem ugyanolyan bonyolult megtenni, mint neked, de az Ige akkor is ezt mondja. Meg kell erősödni az ismeretben a szellemi valóságról. Mit kell megszerezniünk?

Most megyünk Pál apostol imájához. Nézd meg, hogy Pál apostol miért imádkozik az Efézusi levél első részében! Nem azért imádkozik, hogy Uram, mikor adod már meg nekünk, Uram, mikor lesz meg már nekünk?

Efézus 1,17–18.

17. Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek szellemét az Ő megismerésében;

Tehát miért imádkozik? Először az ismeretért. Azért, hogy a hívők megismerjék, azért, hogy az emberek megismerjék, azért, hogy ismeretet szerezzünk. Az ismeret egy hatalom. A tudás egy hatalom. Még a világban hallottam, hogy kérdezték emberek, hogy mi választ el téged a havi ötmillió forintos jövedelemtől? Az ismeret. Mert aki annyit képes havonta keresni, az tudja, hogy hogyan kell. Lehet, hogy ez nem volt annyira igei, de mindegy, mert miről van szó? Az ismeretről! Tehát nem azért imádkozik, hogy adjon Isten még többet, még ezt, még azt, hanem mit adjon Isten? Ismeretet, hogy megismerjük, hogy mi az, amink van. Amink van, azt kell megismernünk. Mindent, amink van, azt Isten elhelyezte a bensőnkben, ott van benned, ott van bennünk.

Kijelentésnek szellemét az Ő megismerésében. Azért, hogy Isten adjon kijelentést, ezért bizony lehet imádkozni! Ezt lehet kérni! Habár ott van benned a bölcsesség szelleme. Ott van bennünk a bölcsesség! Azt mondja János az első levelében, hogy a kenet bennetek van, és az a kenet megtanít majd titeket mindenre. Az a kenet ott van bennünk! El kell csendesedniünk. Kérniünk kell Istent, hogy adjon bölcsességet, adjon világosságot. Vannak dolgok, amiket nem tudunk, akkor mit csinálunk? Megkérdezzük minden embert, mindenkit, aki az utunkba kerül? Ezt tesszük? Igen, ezt tesszük néha! De egy valakit nem kérdezzük meg, aki mindent tud, és Ő Isten Szelleme, és nincs messze tőled, ott lakik benned. Ott lakik bennünk! Amikor ostoba döntéseket hoztunk, vagy hozunk, akkor egyikben sem volt benne Isten Szelleme. Azok mind mi voltunk, vagy a szomszédjainkban bíztunk jobban, vagy az ismerőseinkben bíztunk jobban.

18. És világosítsa meg szívetek szeméit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben,

Ez egy nagyon erőteljes ima, hogy világítsa meg az Isten az értelmünk szemét, hogy amit már a Krisztus Jézusban megkaptunk, azt megláttassa velünk. Hogy láthassuk, mi az, ami hozzánk tartozik, ami a miénk, hogy tudhassuk, hogy eljusson a szellemünkből, a szellemi valóságból az elménkig, mert itt dől el minden, az elménkben. Ha rosszul van programozva a torony, akkor gondok vannak. Márpedig a világ elég rosszul programozott bennünket. Át kell programozniunk. Ezt úgy mondják a világban, hogy agymosás. De egy isteni agymosás mindenkire ráfér. Mindegyikünkre! Akkor jön az, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának reménysége és mi az Ő öröksége. Azt, hogy mi az Ő öröksége, hogy mi az, amit Krisztus Jézusban örököltünk az Atyától. Mit mond az Írás, hogy örökösei vagyunk pedig az Istennek és örökösársai vagyunk Jézus Krisztusnak. Így szól az Ige. Ez a szenteknek adatott! Neked! Tehát a gazdagság is már benned van!

2Korinthus 8,9.

9. Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.

Itt nem ilyen lelki gazdagságról van szó, mert ha elolvasod a 2Korinthus 8-at, ott az adakozásról van szó. Ott kőkeményen pénzről van szó. Itt nem holmi lelki gazdagságról beszél csupán, vagy szellemi gazdagságról – ez a gazdagság egyébként ott van bennünk. Elő fog jönni, a hitünkkel tudjuk ezt is előhozni, mint mindent Isten országában. Megvan már nekünk. A hit nem az, ami megszerzi! Ezt hadd mondjam el, talán már sokszor elhangzott, hogy nem a

hiteddel szerzed meg, a hiteddel csak elveszed, a hit az a kar, ami kinyúl azokért, ami már neked adatott. A hit a kar. Nem a hitünkkel szerezzük meg, az már a mienk. Be kell, hogy hozzuk a szellemi valóságból a fizikai valóságba. Tehát ez független attól, hogy mi jók vagyunk vagy sem. Ez nem a mi jóságunkon múlik, hanem Isten jóságán, az Ő jóságán. Képesek vagyunk-e hitben megtenni?

5Mózes 8,18.

18. Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, a ki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van.

Az Ószövetségben ezeket cselekedetekkel szerezték meg. Cselekedetekkel tudták kiérdeemelni, de mi kegyelemből kaptuk. Ő mit ad? Erőt. Hol ez az erő a gazdagság megszerzésére? Bennünk! Bennünk van ez a mennyei erő! Bennünk van ez az isteni erő! Nagyon hallgattok! Lehet, hogy beindultak a fogaskerekek egy kicsit. Lehet, hogy egy kicsit át kell értékelni az imáinkat, hogy eddig hogyan hittünk, miben hittünk? Ez mindannyiunknak a javára lesz. Sokszor imádkozunk dolgokért. Van az ima, és van az imádat, az megint más. Az ima, amit általában imának nevez a Biblia, nagyrészt a kérésekhez kötődik. Van, hogy kérünk dolgokat Istentől, és nem látjuk. A Dániel könyvében a 9. fejezetben olvassuk, hogy Dániel imádkozik. Nézzük csak ezt meg!

Dániel 9,20–22.

20. És még szólék és imádkozám vallást tettem az én bűnömről, és az én népemnek, az Izráelnek bűnéről; és esedezésemet az Úr elé, az én Istenem elé terjesztém az én Istenemnek szent hegyéért.

21. És még az imádságot mondom vala, mikor ama férfiú, Gábiel, akit előbb a látomásban láttam, sebességgel repülvén, megillette engem az esti áldozat idején.

22. És értésemre adta, és szólt nékem és monda: Dániel, most jöttem ki, hogy értelemre tanítsalak.

Itt a lényeg az imával kapcsolatban az, hogy Dániel imádkozott, és azonnal jött az imaválasz, azonnal küldött Isten egy angyalt, azonnal a fizikai valóságba jött. A Dániel 10,12-ben azt látjuk, ahogy Dániel egy másik alkalommal is imádkozott, böjtölt, sanyargatta magát és imádkozott.

Dániel 10,12–13.

12. És monda nékem: Ne félj Dániel, mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédid, és én a te beszédeid miatt jöttem.

13. De Perzsia királyságának fejedelme ellenem állott huszonegy napig, és ímé Mihály, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljőve segítségemre, és én ott maradék a perzsa királyoknál;

Perzsia királya itt az ördög. Nézzétek meg, hogy itt van kétfajta imádság. Ma nem az imáról van szó, de lássátok meg, hogy van, amikor nem jönnek azonnal valóságba a dolgok. Egyik esetben Dániel imádkozott, nem böjtölt előtte, nem csinált semmi rendkívüli dolgot, csak egyszerűen térdre esett és imádkozott, és azonnal jött a válasz. A másik esetben meg huszonegy napig nem történt semmi. Mit mond itt az angyal? Azt, hogy a te imád azonnal meghallgattattott. Tehát amikor imádkozunk, amikor odamegyünk az Úr elé, akkor az neked azonnal megvan. Azt, hogy mikor jön a valóságba, nem tudjuk. Nem tudjuk, hogy a szellemvilágban mi mozdul, hogyan mozdul, milyen akadályok kell, hogy elháruljanak, de Dániel imája meghallgattattott és azonnal beindult a menny serege. Azok az erők beindultak, amik szükségesek ahhoz, hogy a fizikai valóságba kerüljenek a dolgok. Ne veszítsük el a türelmünket, maradjunk hitben, és amit Isten megígért, azt igenis igényelhetjük! Azt igényelhetjük! Amit nem tudunk, hogy kérni kell vagy kérni kellene, ahogy írja a Róma 8,26, akkor pedig imádkozzunk szellemben, és kérjük az Urat. Arról már beszéltünk, hogy hol van

ez az erő, és hogy ez nem az érzéseinkben van, hanem a láthatatlan világban. Érnek bennünket atrocitások, érnek bennünket bajok. Honnan jönnek ezek a bajok és mi ennek az oka, amiért el kell szenvednünk néha egy csomó olyan dolgot, amit talán nem is kellene elszenvednünk? Honnan jönnek a kísértések? Honnan jönnek azok a helyzetek, amikor legyőzöttségbe kerülünk?

Jakab 1,14–15.

14. Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága.

15. Azután a kívánság megfogván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz.

Ezért ellensége Istennek a bűn, mert a bűn önmagában hordozza a pusztulást. A mi jól felfogott érdekünk az, hogy ne nyissunk ajtót az ördögnek. Ne engedjünk a gonosznak, ne lépjünk vele semmilyen szinten szövetségre! Mert onnantól kezdve, hova tud bejutni? Nem tud bejutni a szellemedbe. Tehát a bűn nem tudja érinteni a szellemünket, de tudja érinteni a testünket és a lelkünket is. Bizony ez a hústest kívánságaiban fogalmazódik meg, azt pedig a Galata 5,21-ben elolvashatjuk, hogy mik a hústestnek a kívánságai. Ezek bizony okozhatnak az embereknek – sőt okoznak is – különféle kihívásokat. De ez a halál nem a szellemedben fog megtörténni. A szellemedben nincs halál! A te szellemedben, a te bensődben, a mi bensőnkben az élet van. Az élet van! És az élet szavait kell, hogy szóljuk. Nézd meg, hogy Pál apostolnak is ezzel kellett megharcolni! A Róma 7-ben – nagyon jól ismert fejezet – olvassuk Pál gondolatait, amiket a Szent Szellem ihletésére leírt:

Róma 7,18.

18. Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.

Azt mondja, hogy megvan bennem az akarás. Az akarás az melyik részünk? A lélek részünk és nem a szellem részünk. Látjuk azt, hogy saját erőnkől, saját erőfeszítéseinkből nem tudunk nagyon-nagyon előre jutni, szükséges Isten Szellemének a segítségével. Az embernek a saját akarása nyilván kell, és kell az odaszánása is, mert az akaratunk az most is szabad, és ebből jön az, hogy odaszánjuk magunkat Istennek. Azt mondja, hogy az akarás benne is megvan, de nem találja jónak a véghezvitelét. Bennünk van az a mennyei erő, mert nem vagyunk a gonosz hatalma alatt. A gonosz azt képes csak megtenni velünk, amit mi hagyunk, hogy megtegyen. Mi Isten hatalma alatt vagyunk és az Ő hatalma alatt élünk. Nem vagyunk a bűn hatalma alatt. Megvan bennünk az az erő, belül a szellemünkben, hogy le tudjuk győzni. Az Ige azt mondja, hogy a gyümölcseiről lehet megismerni a fát. A Róma 8,13 nagyon erőteljes kijelentéseket tesz a testtel és a szellemmel kapcsolatban:

Róma 8,13.

13. Mert, ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a Szellem által megöklítitek, éltek.

Nézzük az Efézus 1,3-at! Ez ma már egyszer elhangzott, de még egyszer:

Efézus 1,3.

3. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban,

Itt nézzük meg, hogy Pál apostol miért imádkozik, ahogy az előbb elhangzottak már ezek az Igék. Tehát hogy megtudhassuk, hogy megláthassuk, hogy Isten láttassa meg velünk, hogy mi az, ami bennünk van. Semmi más nem kell tennünk, csak fel kell szabadítanunk azt az erőt, ami már bennünk van. Isten válasza nem azon múlik, amit nekem kell megtenni, hanem azon, amit Jézus már megtett. Fel kell szabadítani ez az erőt!

Még egy utolsó ígevers, ez is erről szól. Nem kell azért harcolni, ami már a miénk! Nagyon sokan tesszük azt, hogy elkezdünk harcolni és próbálunk megszerezni olyan dolgokat, amit nem kell megszereznünk, amit már Jézus megszerzett nekünk, nem kell harcolni olyan dolgokért, ami már a miénk, hanem mit kell tennünk helyette?

Filemon 1,4–6.

4. Hálát adok az én Istenemnek mindenkor, emlegetvén téged az én imádságaimban,

5. Mert hallom a te szeretetedet és hitedet, amely van benned az Úr Jézus és minden szentek irányában,

Azt mondja, hogy hallom a te szeretetedet. Hol van ez a szeretet? Benne van!

6. Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen a Krisztus ügyében, minden benned lévő jónak megismerése által.

Hogyan jön elő ez az erő? Hogyan szabadul fel az erő? A bennünk levő minden jónak a megismerése által. Így fog tudni előjönni, így tud felszabadulni Isten ereje. El kell kezdenünk hinni, azt, amit Jézus már megtett, hogy ugyanaz az erő, hogy ugyanaz, aki föltámasztotta Jézus Krisztust a halálból, megeleveníti a mi halandó testünket is az Ő bennünk lakozó Szelleme által. Meg kell vallani ezeket az igazságokat! Be kell építeni, a részünkké kell tenni! Hitben kell, hogy járjunk, és nem látásban. Ha hiszünk, akkor majd látni fogjuk. Dicsőség legyen az Úr Jézus Krisztusnak! Hálát adunk az Ő kegyelméért!

Nem tudom, van-e valaki, aki ma van először? Három kezét is látok. Szeretnék benneteket egy közös imádságra meghívni. Nem tudom, hogy befogadtátok-e már az Urat vagy nem, de nagyon egyszerű, hogy a valóságunkba jöjjön mindaz, amiről ma beszéltünk. Az első lépés az, hogy el kell fogadni az Urat. Jézus Krisztust úrrá kell tenni az életünkben, új teremtményé kell válnunk Őbenne. Ez pedig egyetlen dolog miatt történik meg, hogy Jézus Krisztus meghalt a mi bűneinkért, eltemették, és harmadnapon föltámadt a halálból a mi megigazulásunkért. Ez a mi hitünk. Jézus ezt értünk tette, a mi helyettesítőnk volt a kereszten, elvitte a bűneinket, a bűneink büntetését, a fájdalmainkat fölvitte a keresztre, és az Ő sebeiben gyógyultunk meg. Az Ige azt tanítja, hogy ha mi erről a hitünkről a szánkkal vallást teszünk, akkor Isten üdvösséget ad. Azt írja az Írás: mert szívvel hiszünk az igazságára és szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre, mint a mai üzenetben is ez elhangzott. Semmi mást nem kell tenni, a szívünkben levő hitet kell megvallanunk és el kell fogadnunk Jézust Urunknak. Úrrá kell tennünk az életünkben, akkor Ő lakozást vesz bennünk és új teremtményekké válunk.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.